

Душа як море, і любов як океан... - Джерело

Написав нічий-божий

Вівторок, 07 лютого 2012, 23:54

Навчився брати, розучивсь любити,
Від розуму до неба ключ згубив.
Хвалитись нічим, є про що жаліти,
Аж вовком від самотності завив.

Чим більше місто, тим гучніше соло,
Тим самотніше, нікого не хвилює?
Що на душі у тебе, бо навколо
Сім`я, яку жах віртуальності блокує.

Не тиснеш руку - мишку обіймаєш,
Рядок холодний замість теплих слів,
Де помовчати крапки три вставляєш,
"Пробач" накрила кнопка OFF, як гнів.

А як же Божий щодо тебе план?
Про Бога хто розкаже всім і всюди?
Душа, як море, в ній любов, як океан,
Немає значення, що скажуть люди.

Ти розкажи Кому щодня ти вдячний,
Обранець, хоч нічим не кращий інших,
Ти теж там був, Христові рани бачив,
Можливо не розбійник, але грішник.

Ти поділися з другом душа в душу,
Щоб Божої любові океан,
Води живої вилився на сушу,
І сталося, здійснився Його план.